Donderdag 14 Maart 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4760

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1358; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeetster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Stalin vergelijkt Churchill met Hitler.

Neurenberg: Goering is en blijft dé nazie

Franse Caraïbische gebieden tot Departementen gemaakt

STALINS ANTWOORD AAN CHURCHILL.

Volgens de radio van Moskou heeft Stalin aan een verslaggever van „Pravda" medegedeeld, dat Churchills redevoering te Fulton „zeer gevaarlijk" was en „leugens" bevatte over Warszawa, Beograd, Boekarest en Boedapest.

Stalin zeide, dat de Sovjet Unie zeven millioen man verloor, hetgeen — naar hij beweerde — meer is dan Engeland en de Verenigde Staten samen verloren. Hij beschreef Churchills verklaring volgens welke de huidige Poolse regering onder Russische invloed staat als „weer zo'n grote leugen van Churchill". Hieraan voegde hij toe, dat Churchill was teleurgesteld dat Polen een nieuwe weg koos in plaats van de weg te volgen die Churchill wil. Instede koos het de weg van nauwere betrekkingen met de U.S.S.R."

Stalin beweerde, dat Churchill het volk oproept tot een oorlog tegen de U.S.S.R. terwijl hij tegelijk de Sovjet Unie een vriendschapsverdrag voor vijftig jaren aanbiedt. „Een dergelijk verdrag is niets meer dan een stuk waardeloos papier", aldus Stalin volgens de radio van Moskou.

Stalin zeide, dat de Duitse invasie van Rusland slechts mogelijk gemaakt werd door het bestaan van naburige regeringen die de U.S.S.R. vijandig gezind waren. Voorts zeide hij, dat Churchill deed alsof hij sprak namens de gewone mensen hoewel „de gewone mensen Churchill uit de macht stieten en een gelijksoortige actie vindt plaats over geheel Europa".

Stalin zeide tot den verslaggever van „Pravda" dat de communistische invloed waarover Churchill klaagde „slechts te wijten is aan één reden — omdat zij zich resolute strijders getoond hebben voor de vrijheid van hun land. Dit alles zint Churchill niet. Churchill poogde reeds vroeger een kruistocht tegen de U.S.S.R. te organiseren en ik betwijfel het of hij erin zal slagen thans een kruistocht tegen de Sovjet Unie te beginnen, doch indien hij dat doet is het zeker dat hij zal falen. Churchill staat niet alleen. Hij heeft niet alleen vrienden in Groot Britannië doch ook in de Verenigde Staten. Hier moet worden opgemerkt, dat Churchill en zijn vrienden een treffende gelijkenis vertonen met Hitler en zijn vrienden".

Stalin zeide, dat de huidige regering van Groot Britannië wordt geleid door een enkele Labour-partij, terwijl in Polen de regering gevoerd wordt door verschillende partijen. „Waar is het monopolie waarover hij het heeft?" Stalin wees erop, dat de huidige grenzen van Polen zijn bepaald op de conferentie van Berlijn en dat Groot Britannië en de Verenigde Staten de overeenkomst tekenden.

Als commentaar op Joegoslavië zeide Stalin tot den verslaggever van „Pravda": Churchill wil dat Joegoslavië geregeerd wordt door mensen als Michailovitsj en enkele koningen".

Volgens Stalin zijn Churchills verklaringen over de nabuurlanden van de Sovjet Unie „een mengeling van laster met elementen van onbeleefdheid en tactloosheid". Het zou volgens Stalin „absurd" zijn te spreken over een Sovjet-overheersing van Wenen en Berlijn waar hij wees op de Geallieerde Bestuursraden. „Het is nu eenmaal zo dat sommige mensen niet kunnen zonder te lasteren".

„Hitler begon de oorlogshetze door rassentheorieën te verkondigen waarbij hij zeide, dat alleen zij die de Duitse taal spreken van het zuivere ras zijn. Mijnheer Churchill begint de oorlogshetze met een rassentheorie waarin hij voorrechten toekent aan zij die Engels spreken en die het recht hebben het geloof van de gehele wereld te bepalen" (Moskou, (AP) 13.3).

ATTLEE WIL ELK MIDDEL AANGRIJPEN.

Men vroeg in het Lagerhuis aan Attlee of hij het iniatief zou nemen om een bijeenkomst van de Grote Drie voor te stellen. Hierop antwoordde hij, dat hij bereid is elk middel aan te grijpen dat de betrekkingen tussen de grote mogendheden kan verbeteren. Hij voegde er evenwel aan toe, dat hij zich op het ogenblik niet verder zal willen compromitteren (Londen, (AP) 13.3).

VERKLARINGEN VAN IRANS PREMIER.

Premier Quavam Es Sultaneh van Iran deelde aan de pers mede, dat hij geen officiële mededeling heeft gehad met betrekking tot de bewegingen der Russische troepen in de richting van Teheran. Hij voegde eraan toe dergelijke geruchten te hebben gehoord „doch een verder onderzoek moet instellen".

Quavam beschreef de berichten die de ronde deden tijdens zijn bezoek aan Moskou, volgens welke hij zijn goedkeuring zou hebben gegeven aan zes Russische eisen, o.a. de inlijving van Azerbeidsjan bij de Sovjet-Unie, het toestaan van olie-concessies aan Rusland en de leiding van het Iranese leger aan Russische officieren over te laten als „belachelijk". Hij zeide een „krachtig standpunt" te hebben genomen tegen zekere concessies die de Sovjet Unie verwachtte van de Iranese regering te gunste van haar. De Russen namen op hun beurt een „krachtig standpunt" in tegen zijn eisen voor de onmiddellijke evacuatie van Iran door de Russische troepen (Teheran, (AP) 13.3).

ZAL VRAGEN STELLEN.

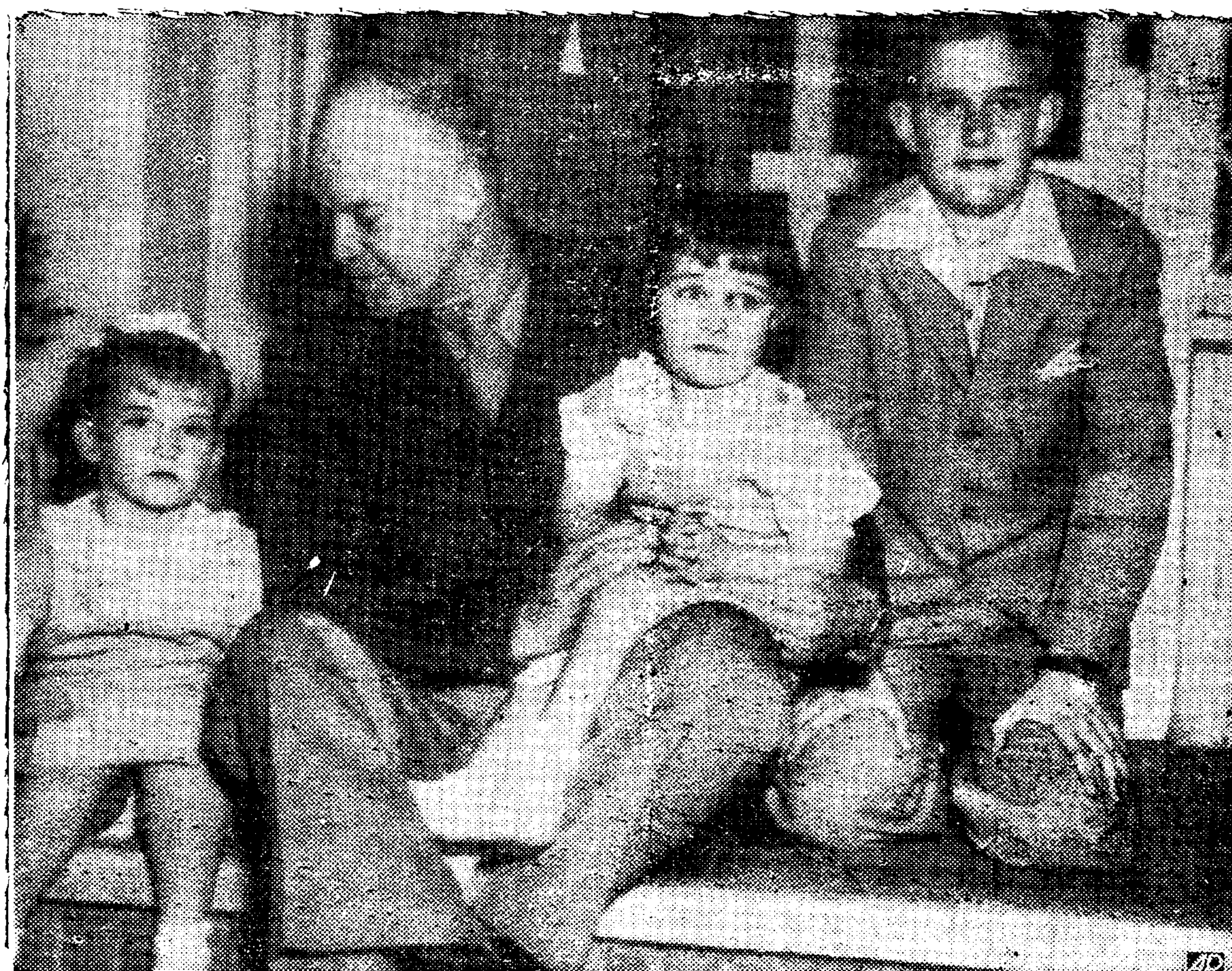
W. N. Cuthert, een Conservatief, maakte bekend, dat hij Donderdag in het Lagerhuis aan Attlee zal vragen „of het de bedoeling is van de regering om onze troepen in het Zuiden van Iran te vervangen gezien het feit, dat de U.S.S.R. haar overeenkomst met de Geallieerden gebroken heeft door haar troepen niet terug te trekken uit het Noorden van Iran vóór 2 Maart

BEVIN BLIJFT VOORLOPIG STIL.

Bevin deelde aan het Lagerhuis mede, dat hij verkiest om voorlopig geen verklaring af te leggen over de Iranese toestand. Hij maakte bekend, dat Groot Britannië geen antwoord had ontvangen op zijn protest tegen het nalaten der Russen om hun troepen uit Iran terug te trekken. Bevin zeide den Britsen Zaakgelastigde Frank Roberts in Moskou opdracht gegeven te hebben om Molotov om een spoedig antwoord te vragen (Londen, (AP) 13.3).

CABINET ZAL TOESTAND BESPREKEN.

Een uiterst bevoegde bron zeide, dat het Britse cabinet bezorgd is over de nieuwe ontwkkelingen in de Iranese situatie en de voortdurende aanwezigheid van de Russische troepen in Iran op Donderdag zou bespreken. (Londen, (AP) 13.3).

Generaal Dwight D. Eisenhower, houdt zich bezig met de kinderen van zijn zwagers in hun woning te San Antonio, Texas. Mevrouw George Moore, de moeder der kinderen, is een zuster van Mevrouw Eisenhower.

RADIO-MOSKOU OVER IRAN.

De radio van Moskou zeide, dat de machten van de „Iranese reactie" hoopten om Russisch gebied te kapen door de Sovjet Unie tegen „de andere grote mogendheden" te laten vechten.

In een geheel nieuw standpunt ten opzichte van deze netelige quaestie haalde de radio van Moskou aan uit het eerste van vier artikelen door den Russischen schrijver Alexev over „de agressieve tendenzen van de Iranese reactie". Volgens Alexev is de toestand aan de Zuidelijke Russische grens van zodanige aard, dat „zij eisen van grote waakzaamheid stelt aan de Sovjet Unie ten opzichte van de activiteiten van de Iranese regerende kringen en hun buitenlandse politiek". Het artikel beweerde, dat de Perzische oogmerken zich het eerst lieten zien toen de Iranese regering op de vredesconferentie te Parijs eisen stelden ten opzichte van het Russisch gebied, waaronder het geheel van Azerbeidsjan met Bakoe, Sovjet-Armenië met de stad Erivan, een deel van Dagestan, het district van Suchasian in het Noorden en de steden Ashabad Krasnogorsk en andere.

„Aldus droomde de regerende groep van de naasting van Sovjet-gebied niet zonder aanmoediging van buiten", aldus het artikel. „In feite wilde de regering de Caspische Zee tot een Perzische zee maken. Sommige der ontwerpers van deze agressieve plannen hebben zelfs nu nog invloed op de leiding van de Iranese buitenlandse politiek zoals wij zien in het voorbeeld van Minister Chakim (niet geïdentificeerd). Natuurlijk zijn deze Iranese autoriteiten niet zo hersenloos om niet te beseffen dat zij door hun eigen macht niet in staat zijn zulke territoriale verlangens ten opzichte van de Sovjet Unie te verwezenlijken. Met het oog hierop is hun politiek om te trachten de Sovjet Unie in het geweer te brengen tegen de andere grote mogendheden en hopen zij hun doeleinden te bereiken door deze middelen." (Londen, (AP) 14.3).

het nieuws van vandaag

De internationale betrekkingen zijn er niets beter op geworden nadat Stalin in een vraaggesprek met „Pravda" antwoordde op de redevoering welke Churchill onlangs te Fulton, Missouri, hield. Daar had Churchill Stalin zijn „oorlogsvriend", genoemd, doch Stalin wees deze vriendschap af door Churchill te vergelijken met Hitler. Hij kreet Churchill uit voor leugenaar en zeide, dat Churchill de Verenigde Staten wil slepen tegen de Sovjet Unie. Vooral vond de Russische Premier het een enorme leugen van Churchill, dat de Poolse regering onder toezicht van Moskou zou staan en puur communistisch is. De Poolse regering is een coalitie-regering, beweerde Stalin, en de Britse regering is daarentegen een één-partij-regering. Deze vergelijking is natuurlijk al te dwaas. Ten eerste is de Britse regering gekozen door het volk en ten tweede heeft Engeland een Parlement met een krachtige oppositie. Dit kan men niet zeggen van de Poolse regering, waarin — na lang aandringen door Engeland en de Verenigde Staten — enkele niet-communisten werden opgenomen met goedvinden van Rusland. Verkiezingen zijn daar nog niet gehouden en wij betwijfelen het, dat, indien zij alsnog gehouden worden, zij vrij zullen zijn.

Over het grote probleem van het ogenblik — de aanwezigheid der Russische troepen in Iran — zeide Stalin geen woord. De gehele wereld is bezorgd hierover en vraagt zich af wat de Russen van plan zijn.

Churchill wilde nog geen commentaar leveren op de verklaringen van Stalin, doch morgenavond spreekt hij in New York over de „laatste ontwikkelingen".

In Neurenberg is Goering bezig het woord te voeren. Men kan het geen verdediging noemen tegen de beschuldigingen van de aanklagers. Goering tracht zich voor te doen als een goed Duits vaderlander en een martelaar.

Uit alles blijkt, dat hij nog een rasechte nazie is en dit feit niet verloochent. Ook over de hulp aan Franco tijdens de Spaanse burgeroorlog werd door den dikken Hermann gesproken.

Voor het Caraïbisch gebied is het interessant te vernemen, dat de Franse eilanden en Frans Guyana met ingang van 1 Januari 1947 als deel van Frankrijk zullen worden beschouwd. Het wil ons voorkomen dat dit inderdaad de wens van de betrokken gebieden is. Inplaats van kolonie worden zij thans Departement.

DE ONTWIKKELINGEN IN WASHINGTON BESPROKEN.

President Truman ontving een verslag over de internationale toestand van Byrnes. Vermoedelijk ging het hoofdzakelijk om de Russische troepenbewegingen in Iran. Wat vermoedelijk ook betrekking had met de situatie waren de volgende ontwikkelingen: W. Averell Harriman, de gewezen Noordamerikaanse Ambassadeur in Moskou, confereerde een uur in het geheim met het Senaatscomité voor Buitenlandse Betrekkingen. Voorzitter Connally, Democraat van Texas, zeide later, dat hij verslag uitbracht over de Russische betrekkingen.

Ambassadeur Hussing Ala van Iran bezocht het Departement van Buitenlandse Zaken om een onderhoud te hebben met Roy Henderson, hoofd van het Bureau voor Zaken betreffende het Midden-Oosten. Hij zeide de laatste inlichtingen te zoeken omtrent de toestand in zijn eigen land. De Ambassadeur deelde voorts aan de verslaggevers mede, dat de zending van versterkingen naar Iran door de Russen „volkomen onverwacht" is. Wij werden er door verrast". Hij zeide evenwel geen officiële mededelingen uit zijn hoofdstad te hebben.

Ala overweegt de mogelijkheid, dat de Russen er op uit zijn de Iranese regering te „overdonderen" en haar toestemming te verlangen voor de handhaving der Russische troepen in het land. Ala zeide binnenkort Russische eisen van Turkije te verwachten en bij raadde, dat zij de Turkse provincies Kars en Ardahan zouden betreffen, welke eens aan Rusland toebehoorden. En natuurlijk zouden er ook eisen zijn betreffende de Dardanellen. Volgens Ala zijn de nieuwe Russische troepenbewegingen zowel gericht tegen Turkije en Irak als tegen zijn eigen land. Hij zeide tot de verslaggevers, dat de situatie in Iran volgens hem geen „zenuwoorlog" meer is. Hij zeide niets officieels uit Teheran te hebben vernomen sedert Premier Quavam teruggekeerde van zijn conferenties in Moskou (Washington, (AP) 13.3).

DEPARTEMENTEN VAN FRANKRIJK.

De Franse wetgevende vergadering stemde voor de inlijving van Martinique, Guadeloupe, het eiland Reunion en Frans Guyana als Departementen van Frankrijk met ingang van 1 Januari 1947. (Parijs, (AP) 14.3).

CHURCHILL BIJ DEWEY.

President Churchill nam de trein naar New York na een langdurige bespreking te hebben gehouden met Gouverneur Thomas Dewey te Albany. Het onderwerp der besprekingen werd niet bekend gemaakt (Albany,

Een Europeaan op de Interamerikaanse Sociale Week.

Rector P. J. Mommersteeg, voormalig adviseur van de Katholieke Sociale Actie in Europees Nederland woonde als waarnemer de in Januari jongstleden [1]) gehouden Inter-amerikaanse Sociale Week te Habana bij. Zoals men zich herinnert was ook Curaçao hier door een afvaardiging namens het Apostolisch Vicariaat en de Katholieke Pers vertegenwoordigd. Rector Mommersteeg publiceerde over zijn verblijf een *artikel in de CIP-Pers*, waarvan wij de volgende vertaling geven:

Men kon vele verschillende opvattingen van practische sociale hervormingen verwachten, toen de meer dan tachtig afgevaardigden uit vrijwel alle landen van Amerika in Habana samentraden op de Tweede Inter-Amerikaanse Sociale Week. De waarnemers van verschillende Europese landen, die hier vertegenwoordigd waren, ondervonden dit dan ook bij meer dan een gelegenheid. Toch was er bij andere internationale congressen vergeleken één merkbaar verschil. De afgevaardigden stonden op eenzelfde grondslag van sociale leer, hoe uiteenlopend de practische toepassing ervan ook mocht zijn.

Voor den schrijver dezes, die als waarnemer namens Nederland aanwezig was, was een van de meest naar voren tredende indrukken wel, dat de meeste problemen, voor welke men thans op het Westelijk halfrond stond, al tientallen jaren geleden zich in Europa hebben voorgedaan. Het sociale bewustzijn, dat zich thans hand over hand in Amerika verbreid, blijkt dezelfde ontwikkeling door te maken als gedurende de vorige eeuw in Europa het geval was. Zou Von Ketteler op dit ogenblik in een der Zuidamerikaanse landen leven, dan kon hij zijn geschriften op dezelfde wijze opbouwen als hij dit in de jaren 1840 al heeft gedaan. Zo is bijvoorbeeld de strijdvraag inzake de vakverenigingen — of zij confessioneel, interconfessioneel of niet-confessioneel moeten zijn — die een kenmerk was van de vroege ontwikkeling van het vakverenigingsleven in Katholieke en Christelijke Europese kringen thans weer een werkelijk probleem in vele Amerikaanse landen.

In enkele Amerikaanse landen, zoals bijvoorbeeld in de Verenigde Staten, heeft men hierin reeds zijn standpunt bepaald. Zo heeft men in de Verenigde Staten de confessionele vakverenigingen niet willen aanvaarden. In Frans Canada en enkele Zuidamerikaanse staten heeft men evenwel voorkeur voor het tegenovergestelde standpunt te kennen gegeven. Daartegen heeft Costa Rica de middenweg gekozen, door zijn vakverenigingen langs principiële lijnen te organiseren, doch zonder zich omtrent enige godsdienstige aansluitingen uit te spreken. Haar naam 'Rerum Novarum' laat inzake haar richting nochtans geen twijfel over.

Hoewel er veel gedebatteerd werd over de methode die men voor de sociale herbouw zou dienen te volgen, waren de afgevaardigden het eens over de noodzaak van goed leiderschap ~~en bijgevolg ook over de nood~~zaak van opvoedend werk om de massa wakker te maken teneinde ze op vruchtbare wijze in de sociale actie te kunnen doen deelnemen.

Het zal onmogelijk blijken de maatschappelijke toestanden te verbeteren, als degenen die het voor het zeggen hebben en die de invloed hebben op die toestanden, niet het juiste begrip omtrent de samenleving hebben. Dan dreigt het gevaar van demagogie. Gewetenloze leiders maken dan te ras misbruik van hun invloed om de massa's tot een of andere vorm van totalitairisme te brengen. Zulks erkende men openlijk. Men was het erover eens, dat dit gevaar niet louter op negatieve manier diende te worden bestreden. Vele afgevaardigden bleken der overtuiging te zijn toegedaan dat het communisme geen kans zou hebben als de katholieken maar de nodige hervormingen doorvoerden.

Zoveel aandacht wijdde men aan het standpunt van elk land en hun afzonderlijke methode van sociale actie, dat er weinig gelegenheid over bleef om vraagstukken van breder aard, zoals bijvoorbeeld de zuiver katholieke methoden welke op dit gebied toegepast kunnen worden, onder het oog te zien.

Bij de bespreking van landbouwkundige, industriële, arbeiders- en andere vraagstukken, beperkten de afgevaardigden zich hoofdzakelijk tot het wereldlijke terrein.

Ongetwijfeld zal de Christenheid op wereldlijk terrein de zwaarste aanvallen hebben te verwachten. De tijd is voorbij dat het publiek een levendige interesse toonde in godgeleerde geschilpunten, zoals bij de Kerkhervorming. Tegenwoordig komen de aanvallen op de Kerk van diegenen, die in de Kerk een hinderpaal en een belemmering zien, omdat zij op de bres staat voor de zedenleer. Tenslotte ligt het conflict in onze tijd tussen degenen die geen zedelijke norm, zoals die gesteld werd door een andere autoriteit dan de mens, aanvaarden en degenen die zulk een code wel onderschrijven en hem trachten toe te passen op elk levensterrein. Men vindt veel goed geloof bij hen, die in de directe autoriteit der Kerk op het wereldlijk terrein niet aanvaarden. Katholieken moeten zich

[1]) Dagblad Amigoe di Curaçao, 2-22 Januari 1946.

evenwel leren bewust te zijn van de taak, voor welke zij op dit gebied staan. Dat is geen eenvoudige en gemakkelijke taak. Een speciale oefening is nodig voor hen, die leiders moeten zijn op het biezondere gebied van sociale werkzaamheid.

Dikwerf vindt men niet zoveel belangstelling in de grondslagen waarop de katholieke sociale actie is opgebouwd, als die welke het speciale vraagstuk van landbouw, nijverheid, arbeidersbeweging, interraciale betrekkingen e.d. vormen. Daarom zou men tot speciale hiertoe strekkende opvoeding moeten komen in biezondere katholieke verenigingen, die geen vakverenigingen zijn, maar organisaties voor katholieke sociale scholing en oefening. [de schrijver doelt op de werkliedenverenigingen, zoals die in Nederland bestonden krachtens paragraaf 68 en 69 van de encycliek Divini Redemptoris van Rerum Novarum, — Redactie Amigoe]. Zonder zulk een scholing loopt men het gevaar, dat leiders en publiek de drijfveren achter bepaalde handelingen niet begrijpen en dat zij de normen niet kennen volgens welke zij eigenlijk bestuurd worden.

De Europese ervaring heeft wat dit betreft geleerd dat zulke organisaties buitengewoon helpen om de goede geest onder degenen, die zich aan katholieke sociale actie wijden, te bevorderen. En zulk een goede geest is een onmisbare voorwaarde voor elk echt en duurzaam succes.

De Inter-Amerikaanse Sociale Week wijdde haar aandacht aan de meest dringende vraagstukken op technisch gebied. Het was zeer duidelijk, dat de afgevaardigde doordrongen waren van de noodzaak hiervan. Zij heeft daardoor veel bijgedragen om de katholieken wakker te maken en te doordringen van de sociale taak waartoe zij over de gehele wereld geroepen zijn. Wij hopen dat zij haar nuttig werk voortzette in de toekomst en bij de herbouw van de sociale orde in Amerika een steeds belangrijker rol moge spelen.

ONS KONINKRIJK

NOG GEEN TEGEN VOORSTELLEN.

Woensdag zijn de onderhandelingen tussen Nederlanders en Indonesiërs geopend. Een bijeenkomst van een half uur ten huize van den Britsen Ambassadeur Sir Archibald Clark Kerr opende de besprekingen.

Men meent te weten dat Sjahrir nog geen tegenvoorstellen aan Van Mook heeft gedaan. Deze bijeenkomst was hoofdzakelijk gewijd aan de procedure en de agenda. Behalve Sjahrir en Van Mook waren nog aanwezig Adul Kadir Widjojoatmodjo, Graaf Willem F. L. van Bylandt en Luitenant Kolonel Van der Post. Een nieuwe bijeenkomst zal binnen enkele dagen plaats hebben.

EEN GOED TEKEN.

Het blad „Merdeka" is teleurgesteld over het Cabinet van Sjahrir, omdat het geen coalitiecabinet is, zoals Soekarno dat wenste en omdat het niet de belangrijkste groepen van de nationalistische beweging vertegenwoordigt (Aneta).

NOG EEN PROTEST VAN SJAHRIR.

Sjahrir heeft Woensdag een tweede protestnota overhandigd aan Generaal Stopford betrekking hebbende op de invoering van de Nederlands Indische munt. In deze nota verklaart Sjahrir onder meer, dat reeds eerder schikkingen waren getroffen om de Japanse munt gangbaar te laten tot de politieke toestand volkomen was opgehelderd.

TAN MALAKA ONTVOERD.

Uit betrouwbare bron wordt te Batavia vernomen dat de vooraanstaande communistische leider Tan Malaka door zijn nationalistische tegenstanders ontvoerd werd op de vooravond van de besprekingen te Djokjakarta en Soerakarta. Hierdoor wordt het raadsel van zijn afwezigheid van deze vergaderingen opgelost.

Men neemt aan dat leden van Pesindo (Indonesische socialistische jeugd) hierbij betrokken zijn. Volgens betrouwbare inlichtingen zou de ontvoering plaats gehad hebben tussen Poerwokerto en Djokjakarta, waarschijnlijk in de buurt van Kroja (Batavia, Aneta, 13.3).

THUNDERBOLTS HELPEN.

Thunderbolts van de Raf hebben een twaalftal aanvallen verricht om een Britse tank-colonne te redden, die in een hinderlaag was gelokt door de extremisten en die van de lucht uit van voorraden moest worden voorzien. Deze aanvallen hadden plaats in de omgeving van Soekaboemi. De terugkerende vliegers verklaarden aan Aneta, dat zij de colonne bespeurden van de lucht uit en dat landmijnen en wegversperringen de vooruitgang ervan belemmerden.

Het convooi werd van twee kanten uit beschoten. Langs beide zijden van de weg voerden de vliegtuigen aanvallen uit met het gevolg dat het schieten ophield. Een hulpcolonne, die onder luchtbescherming was uitgerukt om de tankcolonne hulp te bieden, was Maandag op de weg tegengehouden. Onmiddellijk stegen toen de Thunderbolts op en ontzetten de tanks (Aneta).

DE STRIJD OM HET CONVOOI.

Officieel werd Woensdag te Batavia medegedeeld, dat het totaal aantal slachtoffers van de gevechten te Soekaboemi tot Dinsdag 17.30 uur, tien doden en 59 gewonden bedroeg.

De hoofdcolonne van het convooi voegde zich bij Sarampat op 9 m. afstand van Tjiandoer gelegen bij de colonne die van Soekaboemi uit oprukte. Op verzoek van de hoofdcolonne voerden Thunderbolts vier aanvallen uit op het wegenkruispunt bij Sarampat. De eerste hulp-colonne trok zich van Tjiandoer naar Tirandjong terug teneinde de bedreigde brug in bezit te houden, terwijl de tweede hulpcolonne uit Bandoeng Padalarang op ongeveer 18 km. ten Westen van Bandoeng bereikte.

Tussen Bandoeng en Soekaboemi werden door de Raf strooibiljetten uitgegooid, waarop een laatste waarschuwing stond aangegeven. Het convooi ondervond voortdurend heftige tegenstand van sluipschutters ten Oosten van Soekaboemi en kwam vóór het aanbreken van de nacht 12 km. vooruit. Tot drie keer toe werd steun uit de lucht verleend. De nacht verliep rustig.

De hulpcolonne van tanks die uit Buitenzorg gezonden was, ondervond tegenstand en oponthoud door landmijnen op ruim 20 km. ten Westen van Soekaboemi en kwam Maandagavond in de Westelijke buitenwijken van de stad aan, waar men overnachtte. Het grootste deel van de tanks was zodanig door landmijnen beschadigd, dat het onmogelijk was voort te trekken alvorens reparaties waren uitgevoerd.

Een andere hulpcolonne welke door tanks en artillerie ondersteund werd, vertrok Maandag om 11.30 uur uit Bandoeng en ontmoette bij een wegversperring in de buurt van Tjipatat heftige tegenstand, waardoor men niet verder kon trekken en besloten werd de nacht bij de brug door te brengen; in de vroege morgen werd Dinsdag weer opgebroken en men bereikte Tjirandjang. Het was deze colonne die, na in een licht machinegeweervuur gewikkeld geweest te zijn, weer orders kreeg naar de brug terug te keren waar men 's nachts gebivakkeerd had.

Van twee compagnieën Brits Indische soldaten die zich van het hoofdconvooi verwijderd hadden om een aantal tanks te bevrijden, ontving men Woensdagmorgen bericht, dat zij zich bij het hoofdconvooi hadden gevoegd. Woensdag vertrokken Gurkha's ui Bandoeng om het hoofdconvooi bij te staan (Batavia, Aneta, 13.3).

TERREUR.

Nabij een oversteekplaats in de rivier Palambangkeng ten Zuidosten van Makassar kwam het Zaterdag tot een treffen tussen de Nederlands Indische politie en 3 of 400 terroristen die met kanonnen en machinegeweren gewapend waren. Gedurende het gevecht telde men bij de terroristen 16 doden, misschien nog meer, terwijl de politie geen verliezen leed.

Nadat de duisternis was ingevallen deden de terroristen aanvallen op kleine schaal op het bivak van de politie, waarbij echter geen slachtoffers waren te betreuren. Deze streek was reeds vóór de oorlog berucht om zijn rooftochten, die na de oorlog gedeeltelijk onder het nationalistische masker werden voortgezet. Volgens de berichten werden deze benden georganiseerd door de Japanners (Makassar, (AP) 13.3).

LIEFTINCK NAAR WASHINGTON.

Minister Piet Lieftinck is Woensdag uit Savannah, Ga., naar Washington vertrokken, waar hij een week zal blijven vooraleer naar New York te vertrekken.

LONDEN — Eeuwige, majestieuse hoofdstad van het Vereenigd Koninkrijk

NIEUWS VAN OVERAL

GOERING AAN HET WOORD.

door

Daniel de Luce.

Goering begon zijn eigen verdediging tegen de aanklachten voor de rechtbank van Neurenberg met het verhaal van zijn loopbaan, welke begon met gewaagde staaltjes in het Richthofen-...lie tijdens Wereldoorlog ...noemde de medailles die hij ...en had en de wond die hij ...gelopen in de strijd voor ...Rijk van den Keizer. De ...zaal was stampvol voor het ... dramatische moment van ...proces dat un reeds 3½ ... gaande is.

...ing beschreef zijn vader ...vriend van de Britse im...-bouwers Cecil Rhodes en ... Chamberlain. Hij zeide, ...ereldoorlog I hem „in elk ...", kantte tegen de Wei...Republiek. Na in het buiten...gereisd te hebben keerde hij ... Duitsland terug en bij een ...andere politieke betoging in ...ember 1922 zag hij Hitler.

...oering herinnerde zich dat ... weigerde te spreken, doch ...dag later hoorde hij dat de ...omstige Führer het verdrag ... Versailles had veroordeeld ...had verklaard dat Duitsland ...kracht weer moest zien te ...en. „Dit vond weerklank ...diepste van mijn hart", al... Goering.

...voegde hij zich bij de Na...al Socialistische Partij en ...ijkertijd bood hij zijn dien... aan Hitler aan. „Hitler gaf ...en wonderlijke en diepe uit... van het Nationaal Socialis...

...vroeg mij hem te helpen de ...betogingen van S.A. te or...eren. Ik werd commandant ...de S.A. en smeedde het in ...een betrouwbare eenheid ...mijn orders en de orders van ... uit te voeren".

...notities raadplegend die hij ...n schoot had liggen, blikte ...ng naar de volle perstribu... de galerij der bezoekers.Hij ...n te trachten zich in een air van gekrenkte grootheid te hullen.

Den rechters de les lezend als of zij schooljongens waren verklaarde Goering, dat Hitler de macht in handen nam in 1933 „om Duitsland vrij te maken".

Hij pochte over zijn eigen belangrijk aandeel in het grijpen van de macht voor de nazie-partij.

Goering verklaarde dat een „putsch" van de Rijksweer tegen den Führer nauwelijks afgewend werd enkele uren voordat het eerste cabinet van Hitler beëdigd werd 13 jaar geleden. Hij beweerde, dat de militaire samenrotting geleid werd door Generaal Von Schleicher — die het jaar daarop vermoord werd in de Roehm-zuivering — en Generaal Hammerstein die daarvoor het garnizoen van Potsdam wilden gebruiken. De prompte terugkeer van Von Blomberg naar Berlijn uit Zwitserland waar hij de ontwapeningsconferentie bijwoonde en zijn benoeming tot Rijksminister van Oorlog deed het complot mislukken.

GOERING
......gekrenkte grootheid....

In een overzicht van de geschiedenis van het Derde Rijk zeide Goering dat Hitler weigerde een afzonderlijke overeenkomst aan te gaan met Von Schleicher „omdat dit niet betamelijk zou zijn".

Goering verklaarde, dat de nazies op wettelijke wijze aan de macht kwamen...... door verkiezingen die normaal geschiedden onder de bestaande wetten. Doch hij gaf bereids toe, dat hij samenspande met den Führer „om te beslissen deze macht onder alle omstandigheden te behouden — niet om de macht zelve, doch wij hadden macht nodig om Duitsland vrij te maken".

Goering legde uit, dat de nazies Duitsland hadden gered van een politieke chaos, waarin zoveel als 37 partijen deelnamen in een enkele verkiezing voor de Rijksdag. Hij zeide, dat, indien het Noordamerikaanse of Britse kiessysteem van kracht was „wij de volle macht zouden hebben volgens de practijken van de democratie".

Toen President Paul von Hindenburg overleed confereerde Hitler met Goering om te beslissen of Hitler het Presidentschap zou aanvaarden en het Kanselierschap aan Goering overlaten. „De Führer keek naar de Verenigde Staten waar de President de politieke leider en de uitvoerende macht is. Alzo deden wij precies als de Noordamerikanen en de Führer werd zowel President als Kanselier".

Zonder enig zweem van ontroering of berouw zeide Goering, dat de nazie-leiding „Duitsland niet kon overlaten aan het spel der omstandigheden welke bij verkiezingen en een parlementaire meerderheid komen kijken. Wij hadden in ieder geval de meerderheid. Andere partijen die zich niet wilden ontbinden ontbonden wij zelf. Niemand kon er ten minste aan twijfelen dat wij een einde wilden maken aan de communistische partij. Wij waren ervan overtuigd, dat, indien de communisten aan de macht gekomen waren, het met ons zou zijn gedaan".

Goering stond erop om aan de rechtbank voor te lezen uit het boek dat hij tegen eind 1933 schreef. Hij citeerde: „Deze Duitse revolutie voor de vrijheid is de minst bloedige en meest gedisciplineerde van alle revoluties tot nu toe". Botweg nam hij de verantwoordelijkheid op zich voor de instelling van de eerste concentratiekampen na verschillende duizenden communisten in Pruisen te hebben gearresteerd, „omdat ik niet kon voorzien hoe lang hun internering nodig zou zijn of hoezeer hun aantal zou toenemen".

Met de bewering dat hij persoonlijk geweldaden betreurde in een politieke strijd herinnerde Goering zich te hebben geluisterd naar een klacht van den communistischen leider Ernest Thaelmann over de afranselingen die hij kreeg van de kampbewakers.

„Beste Thaelmann", zo zeide Goering te hebben opgemerkt. „Indien jij aan de macht gekomen was zou ik vermoedelijk niet zijn afgeranseld doch zou je mijn hoofd hebben afgehakt".

„Hij bevestigde dat op een zeer vriendschappelijke wijze" voegde Goering eraan toe. „Later schreef Thaelmanns vrouw mij om te bemiddelen. Ik beantwoordde haar brief onmiddellijk" (Neurenberg, (AP) 13.3).

BYRNES ZAL NAAR VEILIGHEIDSRAAD GAAN

Byrnes zeide van plan te zijn de opening van de Veiligheidsraad der Verenigde Landen op 21 Maart in New York bij te wonen (Washington, (AP)).

CURAÇAO

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	4601
2e prijs	2163
3e prijs	7538
4e prijs	5522

DE „KRALENDIJK" VERMIST.

Het zeilschip Kralendijk, dat verleden week Vrijdagavond 20 uur van het Franse gedeelte van Sint Maarten naar Curaçao vertrok is op dit ogenblik nog niet binnengelopen. Daar het schip volgens de normale tijd Maandag binnen had moeten zijn maakt men zich enigszins ongerust. Gistermiddag heeft het gouvernement door middel van een KLM vliegtuig de zee laten afzoeken. Ditzelfde gebeurde vanmorgen.

Ook is er gisteren de motorreddingboot uitgevaren, de boot is eerst hedenmorgen vroeg, helaas zonder resultaat, teruggekeerd.

De Kralendijk, eigendom van de firma Jozef Hart & Zonen, Bonaire, is een bekend en goed zeewaardig schip. Aanvankelijk baarde het geen verwondering, dat men niets hoorde, want het schip heeft geen radio aan boord. De normale tijd van St. Maarten naar Curaçao is 48 tot 52 uren (in omgekeerde richting, van hier naar Boven 60 tot 72 uren) voor de Kralenijk. Aan boord bevinden zich 23 passagiers en een grote lading, vooral suiker en aardappelen. Ook is er post aan boord. Voedsel heeft men dus voldoende bij zich, daar men in noodgeval zich van de lading zal kunnen bedienen. Anders is het met drinkwater, waarvan een hoeveelheid voor ongeveer drie tot vier dagen wordt meegenomen.

BUREAUCRATIUS VINDT HET NODIG.

De G.P.D. meldt:

Hoewel volgens een van den Heer Minister van Overzeese Gebiedsdelen ontvangen bericht alle in- en uitreisvisa voor Nederlanders werden afgeschaft, is de toezending van de bekende vragenlijsten en indexkaarten nog noodzakelijk voor de afdeling Repatriatie van het departement van Sociale Zaken aldaar. Heemvaarders kunnen blanco formulieren ter invulling in 6-voud verkrijgen ter Gouvernements-secretarie.

AANGEZOCHT.

Naar wij vernemen is Dr. Philip Herman Hartz alhier aangezocht om lid te worden van de American Society of Tropical Medicine in de Verenigde Staten. Dr. Hartz is in dit aanzoek getreden. Dit is de eerste Curaçaose arts en Katwijkenaar die lid is geworden van dit genootschap.

WELVAREND KATWIJK.

Een bekend Katwijkenaar hier ter stede deelde ons mede, dat in het Aneta-bericht dat jongstleden Dinsdag in ons blad werd opgenomen een onjuistheid stond. De Katwijkenaar vertelde ons in locale trots, dat Katwijk op een na het welvarendste vissersdorp van Nederland was. Ere wien ere toekomt.

Leven en Werken van Professor Louis M. R. Rutten

Een Geleerde, die onze Benedenwinden bestudeerde

door

Dr. Piet Wagenaar Hummelinck.

Louis Martin Robert Rutten werd op 4 Juni 1884 te Maastricht geboren. Hij genoot zijn opleiding aan H.B.S. en Universiteit te Utrecht, legde in 1907 (met lof) zijn doctoraal examen af en promoveerde in 1909 (eveneens cum laude) op een proefschrift over de diluviale zoogdieren van Nederland.

Kort daarop trad hij in het huwelijk met Catharina Johanna Pekelharing, die zelf te Utrecht in de plant- en dierkunde was gepromoveerd en die hem zijn leven lang, op vele tochten in onherbergzame streken en op talrijke excursies als trouwe gezellin en medewerksters zou terzijde staan.

Eerst op Borneo, later vooral op Ceram, kreeg hij gelegenheid zich te ontwikkelen tot den onvermoeibaren woudloper, als hoedanig zovelen hem later hebben leren kennen. Na de eerste wereldoorlog in het Vaderland teruggekeerd, zond men hem naar Argentinië, Cuba, Mexico en Perú.

In 1921 werd hij geroepen tot de vervulling van de onmenselijk zware taak van hoogleraar in de geologie, palaeontologie, mineralogie en kristallografie. In zijn intreerede, welke handelde over „Natuurwetenschappelijke opleiding en maatschappelijke werkkring", ontvouwde de nieuwe hoogleraar een studieprogramma, dat getuigde van een elder inzicht in de eisen welke ... maatschappelijk leven aan de ...ogen stelt.

... werden gemiddeld twee excursies per jaar georga- ... om de studenten in de ... biologie en geografie ... aanschouwing met de ... gegevens en proble- ...paalde streken ken- n... aken. Steeds weer nie... bieden voor proef- schr... werden gevonden in streken waar de jonge geologen tevens aan het werk in grote hitte konden wennen en zich zo konden bekwamen voor hun werk in de tropen. Dit opdoen van tropenervaring was een van de redenen welke hem deden besluiten tot het organiseren van excursies met studenten naar West-Indië, in 1930, 1933 en 1939.

Rutten was een voortreffelijk veldgeoloog en ook om zijn andere eigenschappen een ideale excursie-leider, die zijn leerlingen in de kennis van land, taal en volk steeds verre vooruit was.

Hij publiceerde slechts bij uitzondering over een onderwerp dat in het biezonder op het gebied van de proefschriften zijner leerlingen betrekking had; wel doorworstelde hij steeds de gehele geologische literatuur en liet zijn leerlingen hiervan de vruchten plukken.

Van de omstreeks honderd grotere publicaties van zijn hand, moeten zijn „Voordrachten over de geologie van Nederlands Oost-Indië" (1927) en zijn „Bibliography of West-Indian Geology" (1938), als voorbeelden van zijn biezondere werkkracht en doorzettingsvermogen, hier speciaal worden genoemd. De talrijke, onder zijn leiding bewerkte, dissertaties handelen over Ardennen, Jura, Pyreneeën, Balearen, Sardinië, Dalmatië, Palestina Ceram, Suriname, Bonaire, Aruba en Cuba, over palaeontologische vraagstukken, Limburgse löss en theoretische kristalkunde.

Als begrijpelijk gevolg van zijn werkmethode, is de betekenis van Professor Rutten voor de ontwikkeling van de geologische kennis van het gebiedsdeel Curaçao aanzienlijk groter dan uit zijn eigen publicaties ogenschijnlijk blijkt. In werkelijkheid is de enorme vermeerdering van onze geologische kennis van Curaçao, Aruba en Bonaire, na de belangrijke publicaties van K. Martin (1888) en G. J. H. Molengraaff (1929) geheel aan zijn initiatief, organisatievermogen en beheersing van het onderwerp te danken.

Professor Rutten vertrok in Maart 1930 met zijn vrouw, 5 geologische studenten en 1 student in de biologie, naar Curaçao. Van 14 April tot 4 Mei kampeerden allen in het Westelijk deel van dit eiland; van 10 Mei tot 10 Juni bezochten zij Bonaire en van 16 Juni tot 9 Juli Aruba.

Westermann, die de oudste rechten had, koos Aruba; Pijpers kreeg Bonaire, terwijl de anderen Vermunt, MacGillavry en Rutten Jr., het op Curaçao verzamelde materiaal bewerkten. Professor Rutten — die reeds in 1928 iets over de foraminiferen van Curaçao had gepubliceerd (Proceedings Kon. Akademie v. Wetensch. **31**, blz. 1061) — schreef een buitengewoon aardig reisverhaal (West-Indische Gids 1931, blz. 289) en een fraai overzicht van de geologie der drie eilanden (West-Indische Gids 1932, blz. 400), en gaf een bewonderenwaardige samenvatting van onze palaeontologische kennis van Nederlands West-Indië (Leidse Geologische Mededelingen 1931, feestbundel K. Martin, blz. 651), terwijl in vele geschriften de resultaten van het gezamenlijk onderzoek door hem in een groter verband werden bekeken.

Reeds kort na de aanvaarding van zijn hoogleraarsambt werd Ruttens wetenschappelijke verdienste erkend door zijn benoeming tot lid van de Koninklijke Academie van Wetenschappen, in 1934 door zijn verkiezing tot corresponderend lid van de Academia de Ciencias van Cuba. Eerbewijzen heeft hij nimmer begeerd. Zelden werd de wetenschap met zoveel ijver en met zo weinig eerzucht beoefend.

Tijdens de oorlog gaf hij blijk van een onverzettelijke Vaderlandse instelling, waarbij het belang van de studenten, als steeds, zijn biezondere aandacht had. Dapper vocht hij mede in het academisch verweer tegen den overweldiger, tot, de 9de Juni 1944, een beroerte hem trof.

Niettegenstaande zijn, in de aanvang zeer zorgwekkende toestand, spoedig belangrijk verbeterde, bleef hij hulpbehoevend en had al zijn geestkracht nodig om de vele plichten te vervullen welke hij zich nog had opgelegd.

In de nacht van 5 op 6 Februari trof hem een tweede attaque, en vroeg in de morgen van de 16de Februari 1946, kwam er een einde aan dit rijk en werkzaam leven.

Het wrede noodlot dat zich, in oorlogstijd, aan vele van zijn leerlingen in de Oost bleek te hebben voltrokken, heeft Professor Rutten diep geschokt. Onder hen, die hieraan ten offer vielen waren er twee, die aan de eerste Utrechtse Antillen-excursie hadden deelgenomen: Pijpers en Vermunt.

Petrus Johannus Pijpers promoveerde in 1933 op een proefschrift over de „Geology and paleontology of Bonaire", waarin hij het bestond om niet alleen de geologische gegevens, maar ook het grote materiaal aan versteningen van dit eiland op een voortreffelijke wijze te bewerken.

Louis Wilhelm Joseph Vermunt schreef, tezamen met M. G. Rutten, een viertal geologische verhandelingen over Curaçao en promoveerde in 1937 op een beschrijving van de Cubaanse provincie Pinar del Rio.

Zij rusten allen in vrede!

Hier heeft men enkele van de kinderen van Noordamerikaanse soldaten en Britse moeders, die onlangs met de „Queen Mary" in New York arriveerden. Het zijn (bovenste rij v.l.n.r.): Leslie Russell Nichols Jr., één jaar oud; Michael Thornhill, 17 maanden; Jennifer Ann Scardina, 18 maanden; Joanne Wilson, 15 maanden; (onderste rij v.l.n.r.): Susan Carolyn Jines, 4 maanden; Brian Finch, 9 maanden; Dennis Gutowski, 17 maanden en Jill Hatch 27 maanden.

POLITIE-BERICHTEN.

Lichte aanrijding.

Op de Salinja vond een aanrijding plaats tussen twee pick-ups, waarbij een pick-up licht werd beschadigd.

Oorzaak: De beschadigde pick-up reed te kort achter de voor hem rijdende pick-up.

De bestuurder zou...

De bestuurder van een personenauto deed aangifte, dat zijn auto in de bocht van Salinja door een autobus was aangereden, waardoor het linkerachterspatscherm werd beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de autobus, die na de aanrijding was doorgereden, zou op het linkerweggedeelte hebben gereden.

Licht gewond.

Vond een verkeersongeval plaats in de Concordiastraat, waarbij een jongetje licht werd gewond.

Oorzaak: Het jongetje stak zonder op te letten de rijweg over, vlak voor een juist voorbij rijdende auto. De bestuurder van de auto kon echter door krachtig te remmen voorkomen dat de jongen werd overreden. Het jongetje kwam echter te vallen en werd daardoor licht gewond.

Licht aan zijn hoofd.

Op de weg naar Caracasbaai viel een manspersoon van een pick-up, waardoor hij licht aan zijn hoofd werd gewond.

Licht beschadigd.

Op de Breedestraat (O.B.) vond een lichte aanrijding plaats tussen een autobus en een personenauto. Beide auto's werden licht beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de autobus lette bij het wegrijden van een H-bordje niet op het verkeer dat hem van achteren naderde.

Bleef haken.

De bestuurder van een huurauto reed ter hoogte van Weis tegen een afrastering, waardoor deze gedeeltelijk werd vernield.

Oorzaak: De bestuurder van de huur-auto bleef bij het draaien met de achterbumper achter de afrastering haken waardoor deze werd omvergetrokken.

Lette niet voldoende op.

De bestuurder van een pick-up reed op De Ruyterkade tegen een langs het trottoir staand rijwiel, waardoor dit licht werd beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de pick-up lette bij het achteruit rijden niet voldoende op.

De bestuurder zag niet.

Er vond een aanrijding plaats op de weg naar Hato tussen een autobus en een personenauto, waarbij beide auto's werden beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto, die achter de autobus reed, zag niet dat de autobus van richting veranderde naar links om een zijweg in te rijden.

In de greppel.

De bestuurder van een personenauto reed op de Hoofdverkeersweg om het Schottegat, ter hoogte van de Botica Beatrix, in een langs de weg gelegen greppel. De personenauto werd niet beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder wilde twee stilstaande auto's voorbij rijden op hetzelfde moment dat uit de tegenovergestelde richting een autobus naderde. De bestuurder van de personenauto moest toen remmen, waardoor hij slipte en in de greppel reed.

Een stuk gaas.

Op de hoofdverkeersweg om het Schottegat vond een verkeersongeval plaats, ter hoogte van de Dokterskamer, waarbij een wielrijder werd gewond. Bij onderzoek bleek, dat een personenauto de afrastering van de R. K. Kerk van Groot Kwartier had vernield, waarna de bestuurder van de auto niet had gemerkt dat een stuk gas achter aan de auto was blijven haken. Ter hoogte van de Dokterskamer werd een wielrijder door dit gaas getroffen en van zijn rijwiel geslingerd.

Het rechterspatscherm.

Er vond een lichte aanrijding plaats in de Breedestraat (O.B.) tussen een personenauto en een autobus; van de autobus werd het rechterspatscherm gescheurd.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto, die aanvankelijk geparkeerd stond, lette bij het wegrijden niet op het verkeer dat hem van achteren naderde.

Het linkerachterspatscherm.

Er had een lichte aanrijding plaats op weg naar Westpunt ter hoogte van Dokterstuin tussen een personenauto en een motorvrachtrijtuig. Van de personenauto werd het linkerachterspatscherm gedeukt.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto zou bij het passeren van het motorvrachtrijtuig niet geheel op het voor hem rechterweggedeelte hebben gereden.

Het linkervoorspatscherm.

Op de weg naar St. Rosa ter hoogte van de R. K. Kerk vond een ernstige aanrijding plaats, tussen een autobus en een motorvrachtrijtuig. De autobus werd ernstig beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van het motorvrachtrijtuig passeerde de autobus op het moment dat uit de tegenovergestelde richting een motorrijwiel naderde. De bestuurder die niet tussen de autobus en het motorrijwiel door kon rijden, sneed de autobus, zodat het rechtvoorwiel van het motorrijtuig het linkervoorspatscherm van de autobus raakte waarna de autobus tegen een paal van het electrisch lichtnet aanreed.

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op Februari: 18 Maduro, Carlota Virgen d; 22 Esajas, Esselina Ameljano Jennij echtg. v. Bendt, R.A.E. z; 17 Pieters, Francina Savira d; 22 Martijn Dolores Antonia echtg. v. Snijders, W. P. z; 19 Felix, Belinda Luciana echtg. v. Pourier, C. B. d; 24 Frans, Adelfina echtg. v. Felipa, L. S. z; 23 Benjamin, Anasita Francisca echtg. v. Mutsaers, M. z; Quant, Anastacia Atilia z; 21 Obispo, Julia Marcela z; 23 Comenecia, Wilhelmina Genoveva d; 14 Hoiaman, Mary Rosalie z; 21 Henriquez, Emilia Marcia d; 22 Voigt, Thelma Etti Gertrude echtg. v. Haras, J. E. z; 21 Visers, Virginia Martina z; 23 Perez, Carmen Antonia z; 25 Pensut, Gladys Juanita d; 26 Lourens, Virginia Leocadia echtg. v. Thielman, B. z; 16 Rosa, Ludwina Maria echtg. v. Brown, W. D. z; 18 Janga, Guillermina Gilberta d; van Langeveld, Carmen Esteban z; 19 Leito, Altagracia Maria echtg. v. Martha, J. A. d; 23 Conquet, Lunita Theresa d; 25 Trenidad, Lucia Matilda d; 26 van Kampen, Wilhelmina Hermina Markus echtg. v. da Costa Gomez L. A. z; 24 Koeiman, Hilda Maria z; 21 Angela, Felicita Amalia z; 24 Adelina, Felesita Maria z; 22 de Horn, Geertruida Margaretha Maria echtg. v. Thoden van Velzen, H. G. E. C. d; 25 Sillie, Elina Antonia echtg. v. Vicario J. M. z; 26 Martes, Leonita echtg. v. Hinkel, A. R. d.

Ondertrouwd op Februari: 23. Donk, Nifont Siegfried en Laaf, Angela Isidora; 28. Lambertina, Constan Damian en Pedro, Henriette Libiana; Martie, Francisco Gustavo en Zimmerman, Ilaria Virginia.

Getrouwd op Februari: 25. Balootje, Eustacio Confesor en Decaster, Maria Augustina; 27. Stewart, Jacques Eduard en Stakelborough, Althea Marietta; Rademaker, Mario Victor en Eloise, Roberta Ramona; 28. Richinsin, Lambert François en Hunt, Marianne Lucille; Boddie, Benjamin en Bridgewater, Violet; Leito, José Serapio en Istatia, Helena Francisca.

Overleden op Februari: 21. Peiliker, Amelia Carolina Augusta wed. v. Schrils, G. A. 81 j.; 20 Rock, Mateo 25 j.; 23. Penha, Ignacia verm. 92 j.

TWEEDE DISTRICT.

Bevallen op Februari: 15 Bernadina, Juliana Maria echtg. v. Lovert, E. C. d; 12 Maria, Leonora Dominga echtg. v. Gysbertha, D. A. z; 11 Aitatus Clotilda Bonifacia echtg. v. Anastacia, J. C. z; Constancia, Cornelia Virginia echtg. v. Gerard, P. los S. d; 16 Zimmerman, Marcelia Dolores echtg. v. Albert, E. B. d; Elsevijf, Atalia Manuelita echtg. v. Petronella, T. V. z; 17 Petronilia, Concordia Virginia echtg. v. Koeiman, F. S. z; 11 Apostel, Asteria Virgen echtg. v. Sillé, A. A. z; 15 Paulina, Fermina Emilia echtg. v. Antonia, M. C. d; Piternella, Maria Nemesia echtg. v. Rijnita, F. H. d; 18 Richardson, Miriam Ulrica echtg. v. Hodge, G. Mc. K. d; 21 Martina, Flavia Domitilia echtg. v. Josefina, A. C. d; 20 Neuman, Margarita en Nestor echtg. v. Inees, E. F. z; 21 Martina, Ana Simona echtg. v. Gaari, E. de la M. d; Arion, Florence Virginie echtg. v. Mercalina, F. E. d; Martes, Catalina Rosaria echtg. v. Recordino, J. B. d.

Getrouwd op Februari: 20. Davis, Josiah Harold met Steba, Elisabeth Isbelia; 21 Westerhout, Wilfred Balcio met Roberto, Reinita Seferina.

Overleden op Februari: 15 Boelyn, Irwin José 2 dagen.

Generaal Eisenhower (midden) wordt ondervraagd door een groep vrouwen in het kantoor van Afgevaardigde Andrew J. May (rechts) over de terugkeer der Noordamerikaanse soldaten. Mevrouw Dorothy Galomb van Wilkinsburg (links van Eisenhower) gaf namens de groep haar ontevredenheid te kennen over de traagheid van de demobilisatie.